TAU - VASTENBEZINNING 2021

Verhaal van de echte vreugde

ASWOENSDAG:

STA IK KLAAR?

Sta ik klaar?

Vandaag maken we ons klaar
om op weg te gaan,
veertig dagen lang.

We steken de drempel over
en dompelen ons onder
in die bijzondere, heilige tijd
van stilte en verzoening.

We trekken erop uit om iets van
onszelf achter te laten,
onszelf onderweg tegen te
komen en hopelijk ook verrijkt
aan te komen.

Franciscus is onze gids
in de innerlijke zoektocht
naar de vreugdevolle kern
van ons bestaan:
met vallen en opstaan
begeven we ons op weg.

Het verhaal van de echte
vreugde is hierbij onze
stafkaart.

Staan wij klaar om
die innerlijke pelgrimstocht
aan te vangen?

David Boca (Unsplash)

VERHAAL VAN DE ECHTE VREUGDE

Het verhaal van de echte vreugde is ongeveer 800 jaar oud en wordt als een authentieke, franciscaanse tekst beschouwd: het is opgenomen in de Geschriften van Franciscus van Assisi zelf.

Broeder Leonardus heeft bij het kerkje van de Heilige Maria verteld dat de zalige Franciscus daar broeder Leo eens riep en zei: 'Broeder Leo, schrijf op.' Die antwoordde: 'Ik sta klaar.' 'Schrijf op,' zei hij, 'wat de echte vreugde is: Er komt een bode melden dat alle professoren van Parijs tot de orde zijn toegetreden. Schrijf op, dat is geen echte vreugde. Hetzelfde zegt hij van alle prelaten van over de Alpen, van alle aartsbisschoppen en bisschoppen, van de koning van Frankrijk en de koning van Engeland. Schrijf op, dat is geen echte vreugde. Ook vertelt hij dat mijn broeders naar de ongelovigen zijn gegaan en ze allemaal tot het geloof hebben bekeerd.Ook dat ik zo'n grote genade van God heb gekregen, dat ik zieken genees en veel wonderen doe. Ik zeg je dat in dat alles de echte vreugde niet bestaat.

Wat is de echte vreugde dan wel? Ik keer terug uit Perugia en kom hier midden in de nacht aan. Het is winter. Het is modderig en zo koud dat er onder aan mijn habijt ijspegels komen, die steeds tegen mijn benen slaan en er bloed uit die wonden komt. Door en door koud, vol modder en ijs kom ik bij de poort aan. Na lang kloppen en roepen komt er een broeder die vraagt:"Wie is daar?" Ik antwoord: "Broeder Franciscus." Hij zegt: "Ga weg, dit is toch geen uur om aan te komen. Je komt er niet in." Ik dring aan en opnieuw antwoordt hij: "Ga weg, je bent maar simpel, je hebt niet geleerd.En laat je hier nooit meer zien! We zijn al met zoveel en van een ander niveau. We hebben je niet nodig." Ik ga opnieuw voor de poort staan en zeg:"Ter liefde Gods, wilt u mij deze nacht dan opnemen?" Maar hij antwoordt: "Dat doe ik niet! Ga maar naar de kruisdragers en vraag het daar maar."

Ik zeg je, als ik dan mijn geduld bewaar en niet kwaad word, dat daarin de echte vreugde, de echte deugden het heil van de ziel bestaat.'

Struikelstenen die wegwijzers worden

Misschien zakt de moed je reeds
bij deze eerste stappen in de schoenen...
Het verhaal van de echte vreugde
toont ons een lastig parcours:
er liggen meerdere struikelstenen
die ons aan het wankelen brengen...

Spontane twijfels komen bij ons op:
Mag ik dan niet blij zijn om wat goed gaat?
Mag ik dan niet kwaad of verdrietig worden
om onrecht dat mij wordt aangedaan?

Deze struikelstenen zijn echter
de eerste, goede wegwijzers
op de pelgrimstocht naar binnen:
Welke zijn mijn persoonlijke succesverhalen
waar ik blij om word?
Welk pijn werd mij aangedaan
en welke mislukkingen deden mij wankelen?

Neem de tijd om hierbij stil te staan,
het zijn heel kostbare momenten
die bepalen hoe we in het leven staan.

Hou die momenten vast en neem een volgende stap!

Struikelstenen worden Toetsstenen

Dat het verhaal van de echte vreugde
ons raakt in die kostbare momenten
van blijdschap en verdriet
en ons uit evenwicht brengt,
toont ons hoe kwetsbaar we zijn:
het nodigt ons uit
om in onze eigen waarheid te gaan staan:
wat maakt ons nu echt gelukkig
en wat drijft ons weg van dat echte geluk?
Wat is de kern van die kostbare momenten
die ik in mijn leven koester?

Alles draait dus rondom het woordje 'echt'.
De struikelblokken worden toetsstenen:
Wat is duurzaam en wat is vluchtig?
Wat verbindt en wat maakt me eenzaam?
Wat maakt mijn hart mild en wat versteent het?
Wat is waar en wat houdt me leugens voor?
Wat kan ik ontvangen en wat wijs ik angstig af?
Wat kan ik delen en wat houd ik voor mezelf?

Met vallen en opstaan
de weg gaan naar wat echt is:
het is de weg die we elk moeten gaan
en die ons gegeven wordt...

Echte vreugde is geen succesverhaal

Het verhaal van de echte vreugde
gaat niet over 'winnaars' en 'verliezers'.

We hoeven niet 'keihard' ons best te doen:
de innerlijke pelgrimstocht
naar de vreugdevolle kern van ons bestaan
is geen krachtmeting of uitputtingsslag
maar een tocht vol mildheid en aanvaarding.
Gun jezelf ook de tijd
om te genieten van al het moois
dat je op je innerlijke pelgrimstocht tegenkomt.

We hoeven ons ook niet te veroordelen
als we het gevoel hebben niet verder te geraken
en in cirkeltjes blijven draaien:
zelfs de heilige Franciscus spreekt
in de voorwaardelijke wijs:
"als ik dan..."
Als het voor een heilige als Franciscus
al een grote opgave is,
dan moeten we niet te kritisch zijn
en onze kwetsbaarheid omarmen.

Staan we klaar?

Hoewel het een persoonlijke weg wordt,
mag je je verbonden weten
met de honderden mensen
die samen met ons
tijdens de komende vasten
elk hun eigen weg gaan
en aan de slag gaan
met het verhaal van de echte vreugde.

We vormen ergens één grote gemeenschap
van zoekende en kwetsbare mensen
die verlangen naar wat écht is
en zich daarom op weg begeven.

Staan we klaar, ook voor elkaar?

Pelgrimspsalm 121

Omhoog naar de bergen richt ik mijn ogen:
vanwaar kan ik hulp verwachten?
Mijn hulp zal komen van God de Heer
die hemel en aarde gemaakt heeft.
Hij zorgt dat uw voet niet struikelt.
Hij slaapt niet die over u waakt
Hij sluimert niet die over zijn volk waakt
De Heer is het die u behoedt,
Hij staat als een wachter aan uw zijde.
Bij dag zal de zon u niet deren,
bij nacht doet de maan u geen kwaad.
De Heer bewaart u voor onheil,
uw leven houdt Hij in stand.
De Heer is bezorgd om uw komen en gaan
op deze dag en altijd

Tonixjesse (Pixabay)